

Sygn. akt II AKz 329/14

POSTANOWIENIE

Dnia 4 czerwca 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SA Bożena Summer - Brason (spr.)

Sędziowie: SA Piotr Pośpiech

SA Gwidon Jaworski

Protokolant: Agnieszka Przewoźnik

przy udziale Prokuratora Prok. Apel. Tadeusza Trzęsimiecha

po rozpoznaniu w sprawie **C. B.(B.)**

oskarżonego o popełnienie przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. w zw. z art. 157 § 1 k.k. przy zast. 11 § 2 k.k.

na skutek zażalenia obrońcy oskarżonego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Częstochowie z dnia 24 kwietnia 2014 r., sygn. akt II Kp 260/14

w przedmiocie przedłużenia stosowania tymczasowego aresztowania

na podstawie art. 430 § 1 k.p.k.

postanawia

pozostawić bez rozpoznania zażalenie obrońcy oskarżonego.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 24 kwietnia 2014 r., sygn. akt II Kp 260/14, Sąd Okręgowy w Częstochowie przedłużył okres stosowania tymczasowego aresztowania wobec podejrzanego C. B. na okres do dnia 27 lipca 2014 r.

Osobiste zażalenie na powyższe postanowienie wniósł podejrzany. Po rozpoznaniu powołanego zażalenia, postanowieniem z dnia 14 maja 2014 r. Sąd Apelacyjny w Katowicach, sygn. akt II Akz 296/14, utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie.

W dniu 15 maja 2014 r. obrońca podejrzanego wniósł zażalenie na ww. postanowienie Sądu Okręgowego. Zarządzeniem Prezesa Sądu Okręgowego w C. z dnia 16 maja 2014 r. ww. zażalenie zostało przekazane Sądowi Apelacyjnemu w Katowicach.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie obrońcy podejrzanego należało pozostawić bez rozpoznania.

Z akt sprawy jednoznacznie wynika, że zażalenie obrońcy podejrzanego na postanowienie Sądu Okręgowego w Częstochowie z dnia 24 kwietnia 2014 r., sygn. akt II Kp 260/14 zostało wniesione w dniu, w którym zaskarżone w nim postanowienie uprawomocniło się na skutek jego utrzymania w mocy postanowieniem Sądu Apelacyjnego w

Katowicach z dnia 14 maja 2014 r., sygn. akt II Akz 296/14, wydanym na skutek rozpoznania osobistego zażalenia wniesionego przez podejrzanego.

Skoro zaś orzeczenie - na które obrońca oskarżonego wniósł zażalenie - uprawomocniło się, to brak jest podstaw do rozpoznania złożonego środka odwoławczego. W niniejszym zakresie został bowiem wyczerpany tok instancji, a w konsekwencji pojawiła się negatywna przesłanka procesowa. Stosownie bowiem do treści art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy postępowanie karne, co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.

Wspomniana przesłanka dotyczy zaś nie tylko orzeczeń, którymi rozstrzygnięto o głównym przedmiocie postępowania karnego, ale także zaskarżalnych decyzji incydentalnych, jak ma to miejsce w niniejszej sprawie. Konsekwencją prawomocności orzeczenia jest zakaz kolejnego orzekania w tej samej kwestii prawnej. Niedopuszczalne jest zatem rozpoznanie zażalenia, wniesionego przez obrońcę oskarżonego na postanowienie Sądu I instancji, które już się uprawomocniło na skutek rozpoznania zażalenia wywiedzionego samego oskarżonego.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.

ZARZĄDZENIE

1. odpis postanowienia doręczyć podejrzanemu C. B. i jego obrońcy adw. M. S.,
2. Akta zwrócić.

Katowice, dnia 4 czerwca 2014 r.